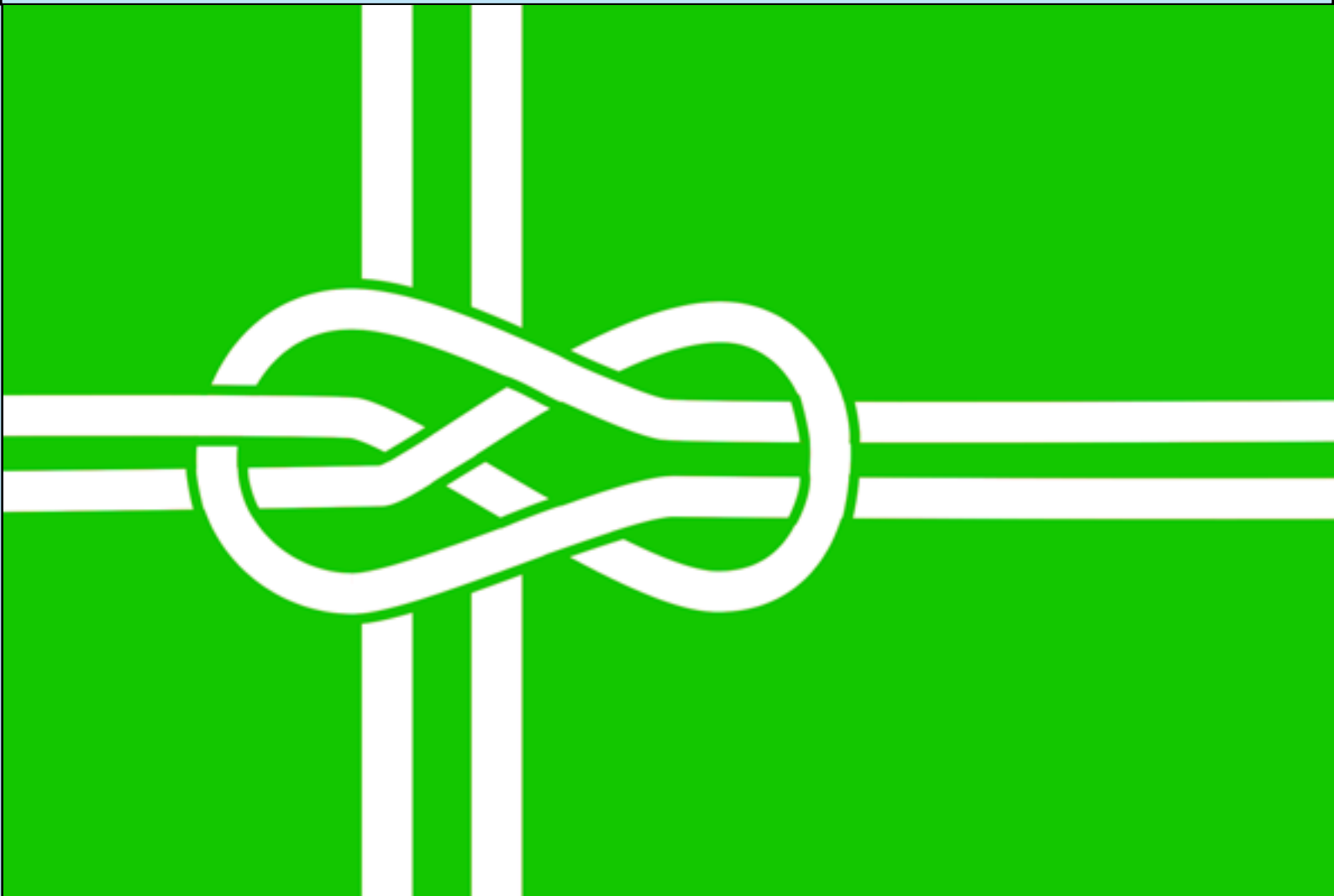

**SUOMEN MUUTTUVAT KOORDINAATIT
POLICY BRIEF 1**

**Nordjola: Suomi uudenlaisen pohjoisen
yhteistyön hybridimoottorina**

Tiivistelmä

- * Pian satavuotiaan Suomen tarina on ollut häikäisevä menestyskertomus. Ei kuitenkaan ole mitään takeita siitä, että Suomi on menestyskertomus vielä uudella, pian alkavalla toisella vuosisadallaankin.
- * Kiinan ja muiden nousevien valtojen nousun ohella – ja osittain siitä johtuen – on myös nykyinen talousmallimme kriisiytymässä. Kasvun rajat ovat tulossa vastaan. Tämä ruokkii valtioiden ja yritysten välistä kilpailua. Samalla maailma kuitenkin jatkaa edelleen nopeaa globalisoitumistaan ja verkostoitumistaan. Olemme astumassa maailmaan, jossa sekä yhteistyötä että konflikteja ruokkivat voimat ovat saamassa samanaikaisesti lisää puhtia.
- * Suomi itsessään ja yksinään on aivan liian pieni yksikkö selviytymään kaikista edessä olevista haasteista. Jatkossa Suomen tulee työskennellä entistä tiiviimmin laajennetun Pohjoismaisen yhteistyön, uudenlaisen Pohjolan (Nordjola) luomiseksi. Pelkästään perinteinen pohjoismainen yhteistyö ei kuitenkaan enää riitä, vaan sen sijaan tarvitaan laajempaa NB8-ulottuvuutta.
- * Pohjolan menestys vaatii tuekseen oikean taloudellisen klusterin, jonka tulee muodostua niin sanotun vihreän teknologian sekä ict-teknologioiden varaan. Uusi Vihreä Pohjola ei kuitenkaan voi olla idealistista ”viherpiiperrystä”, vaan selkeästi tulosorientoitunut hanke, joka tuottaa taloudellista voittoa, toimivia teknisiä ratkaisuja ja sitä kautta muun muassa vähentää riippuvuutta fossiilisesta energiasta, tuottaa konkreettisia hiilidioksidin päästövähennyksiä sekä ratkoo muita maailman lukuisia ympäristöongelmia.
- * Jatkossa on kuitenkin syytä pohtia myös kunnianhimoisempaa yhteistyötä, jossa keskinäisten turvallisuustakuiden, kasvavien ja institutionalisoitujen ulkopoliittisten yhteisesiintymisten sekä ajan mittaan yhtenäistyvän ulkopoliittikan avulla vahvistetaan Pohjolan turvallisuutta sekä sen asemaa maailmassa. Ajan mittaan ajatusta löyhästi keskusjohtoisesta Pohjolan liittoverkostostakaan ei pidä sulkea pois.
- * Suomella ja muilla alueen mailla on paljon pelissä ja yhteistyön syventämisessä vain vähän hävittävää. Nämä kehityskulut eivät kuitenkaan tapahdu itsestään. Tarvitaan poliittista tahtoa, yhteisesti jaettuina visioita, poliittista johtajuutta sekä toimivaa sääntelyä. Suomella on tilaisuus ja velvollisuus ottaa aloite käsiinsä ja tulla uuden, menestyksekkään Pohjolan moottoriksi.

Nordjola: Suomi uudenlaisen pohjoisen yhteistyön hybridimoottorina

Suomen haasteiden vuosisata on alkanut

Pian satavuotiaan Suomen tarina on ollut häikäisevä menestyskertomus. Verrattain takapajuinen, maa- ja metsätalousvaltainen maa on nopeasti tunkeutunut korkean teknologian tuotannon ja kansainvälisten elämäntaso-, opetuksen taso- ja kilpailukykylistauksien kärkisijoille. Maamme-laulua mukaellen maamme vauras on.

Ei kuitenkaan ole mitään takeita siitä, että Suomi on menestyskertomus vielä uudella, pian alkavalla toisella vuosisadallaankin. Tämä johtuu siitä, että maailma on historiallisesti katsoen poikkeuksellisen rajussa ja ripeässä muutoksessa. Käynnissä oleva globalisaation kolmas aalto jakaa valtioita ja yhteiskuntia uudella tavalla voittajiin ja häviäjiin. Samalla käynnissä on taloudellisen, poliittisen ja sotilaallisen vallan uusjako, joka on siirtämässä maailmanpolitiikan painopistettä pois euroatlanttiselta alueelta Aasiaan. ”Lännen” viisisataa vuotta jatkunut kasvavan ylivallan aikakausi on tulossa päätökseen.

Kiinan ja muiden nousevien valtojen nousun ohella – ja osittain siitä johtuen – on myös nykyinen talousmallimme kriisiytymässä. Kasvun rajat ovat tulossa vastaan. Tämä ruokkii valtioiden ja yritysten välistä kilpailua. Samalla maailma kuitenkin jatkaa edelleen nopeaa globalisoitumistaan ja verkostoitumistaan. Olemme astumassa maailmaan, jossa sekä yhteistyötä että konflikteja ruokkivat voimat ovat saamassa samanaikaisesti lisää puhtia.

Lyhyellä aikavälillä poliittinen päätöksenteko ja hallinta globaalilla tasolla tulevat hankaloitumaan. Ian Bremmer on puhunut G0:sta – välivaiheesta, jolloin vanhat vallat eivät enää halua eivätkä uudet nousevat keskukset vielä kykene hallitsemaan maailmaan.¹ Myös yhteisten pelisääntöjen neuvottelu tulee hänen mukaansa osoittautumaan hyvin hankalaksi. Edessä saattavat olla erittäin myrskyiset ja karikkoiset vuosikymmenet.

Suomen uusi haasteiden vuosisata onkin nyt alkamassa. Perinteiset menestysreseptimme eivät välttämättä enää päde uudessa tilanteessa. Sekä talouspolitiikka että ulkopoliittikkamme vaativat uudelleenpohtimista. Tämä vaatii ennakkoluulottomuutta niin vanhojen tottumustemme kuin uusien haasteidemme edessä: mikä resepti toimii edelleen ja mikä on kenties hylättävä? Missä asuu suuri uusi mahdollisuus, missä kenties Suomen potentiaalisesti rampauttava vaara?

Matkapuhelinjätti Nokian liiketoimintamallin nopea kriisiytyminen on tästä hyvä esimerkki. Ensin harmittomalta vaikuttanut virhearvio kosketusnäytöllisten puhelinten potentiaalisissa on johtanut muutamassa vuodessa tilanteeseen, jossa koko matkapuhelin- ja jopa kosketusnäyttöteknologiaa alun perin keskeisesti innovoimassa ollut yhtiö on pudonnut

markkinoiden kyydistä ja siten romahdattanut oman kannattavuutensa. On varmaa, että samanlaiset yllätykset odottavat Suomea myös jatkossa.

Olennaista on huomata, että Suomi itsessään ja yksinään on aivan liian pieni yksikkö selviytymään kaikista edessä olevista haasteista. Samalla kylmän sodan jälkeinen talous- ja kansainvälisepoliittinen patenttiratkaisumme, Euroopan unioni, on osoittautunut liian suureksi ja ongelmalliseksi toimijaksi. Jatkossa tarvitaan jotakin näiden kahden ääripään väliltä. Tämä SMK Briefing Paper väittää, että jatkossa Suomen tulee työskennellä entistä tiiviimmin laajennetun Pohjoismaisen yhteistyön, uudenlaisen Pohjolan (Nordjola) luomiseksi. Globalisoituva ja verkostoituva maailma tarvitsee säteilevän solmukohtana: Baltian mailla laajennettu ja vahvistettu Pohjoismainen yhteistyö, Pohjola, voi jatkossa toimia uuden verkostoituvan maailman innovatiivisena solmukohtana ja Suomi sen eräänä keskeisenä hybridimoottorina.

Suomi ei ole yksin

Viime vuosina Suomessakin jalansijaa on saanut poliittinen keskustelu, joka katsoo EU:n ja muiden kansainvälisten sidosten olevan haitakkeita, joista seuraa vain kustannuksia tai poliittisia ongelmia Suomelle. Kukaan ei kiistä, etteivätkö esimerkiksi EU:n kriisiytyminen olisi Suomen kannalta vakava ongelma. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että Suomi pärjäisi paremmin EU:n ulkopuolella. Suomi ei ole Norja, joka öljyllä ja maakaasullaan porskuttaa – ainakin vielä jonkin aikaa. Ja vaikka olisikin, niin myös Norja on monin sitein sidottu jo osaksi laajempaa eurooppalaista aluetta.

Suomi ei kuitenkaan paini tämän asetelman kanssa yksin. Suurin osa EU:n jäsenmaista on pieniä tai korkeintaan keskisuuria jäsenmaita, joiden mahdollisuudet navigoida myrskyisissä globaaleissa vesissä ovat varsin rajoitetut. Lisäksi Suomen omalla maailmankolkalla on tukku pieniä maita, joita yhdistää samanlaisten haasteiden lisäksi varsin yhteensopivat taloudelliset rakenteet sekä verrattain harmoniset maailmankuvat.

Pohjoismaiden ja Baltian maiden (ns. NB8-maiden) yhteistyö on Suomen kannalta luontevin ratkaisu ja yhdessä alueen maat muodostavat riittävän elinvoimaisen yhteistyöalueen. Yhdessä alueen maat muodostaisivat maailman 11. suurimman, yli 1,7 biljoonan dollarin kokoisen talousalueen.² Etenkin Pohjoismaat, mutta yhä enenevässä määrin myös Baltian maat ovat kilpailukykyisiä, innovatiivisia ja yritystoiminnalle suotuisia maita. Esimerkiksi Euroopan komissio on vertailuissaan todennut, että Ruotsi, Tanska ja Suomi ovat EU:n innovatiivisimpia maita muun muassa Viron seurattessa aivan kannoilla.³

Jo nyt alueen maiden välillä on selkeitä synergiaetuja havaittavissa. Norjalla on vesi, Tanskalla tuuli, Suomella metsät ja biomassa eriasteisine korkean teknologian jatkojalosteineen, joista paperin tuotannon vähentyessä on tulossa Suomen metsäteollisuuden uusi suunta. Lisäksi vaikka vielä toistaiseksi Baltian ja Pohjoismaiden BKT-erot ovat merkittäviä, on Baltian maiden kasvu kuitenkin verrattain ripeää. Tämä kielii Baltian maiden catch up –potentiaalista, josta on hyötyä myös Pohjolan muille maille taloudellisen kasvun lähteenä. Lisäksi on syytä muistaa, että Baltian maissa on varsin positiivinen ympäristö ruohonjuuritason yrityksille erityisesti ICT-sektorilla, joka tulee jatkossa muodostamaan Green techin ohella Pohjolan taloudellisen menestyksen toisen tukijalan.

Koska Pohjoismailla ja Baltian mailla on vielä varsin eriävät poliittiset perusratkaisut (osa on Nato-maita, osa EU-jäseniä ja vain osa molempia), on syytä kehittää ensimmäisessä vaiheessa yhteistyötä etenkin low politics -alueilla. Näin maille ei tule liian suurta kynnystä lähetä mukaan yhteistyöhön, eikä se ensivaiheessa vaaranna yksittäisten maiden poliittisia intressejä tai eriäviä turvallisuuspoliittisia ratkaisuja. Lisäksi tämänkaltainen ratkaisu ei heikentäisi EU:n rakenteita, vaan nimenomaan vahvistaisi sen toimijuutta Pohjolan panostuksella samalla kun se lisäisi alueen kykyä vaikuttaa unionin tulevaan kehitykseen.

Jatkossa on kuitenkin syytä pohtia myös kunnianhimoisempaa yhteistyötä, jossa keskinäisten turvallisuustakuiden, kasvavien ja institutionalisoitujen ulkopoliittisten yhteisesiintymisten sekä ajan mittaan yhtenäistyvän ulkopoliitiikan avulla vahvistetaan Pohjolan turvallisuutta sekä sen asemaa maailmassa. Ajan mittaan ajatusta löyhästi keskusjohtoisesta Pohjolan liittoverkostostakaan ei pidä sulkea pois. Tämä ei kuitenkaan tarkoita möhkälemäisyyttä tai raskasta keskushallintoa, vaan poliittista koordinaatiokeskusta, joka mahdollistaa innovatiivisuuden syntymisen vapaasta kilpailusta sekä takaamalla ihmisille tasa-arvoiset mahdollisuudet toimia ja yrittää.

Ajatukset saattavat tuntua radikaaleilta, mutta mitenkään vallankumouksellisia ne eivät ole. Viime vuosina on esitetty vastaavanlaisia ajatuksia Pohjoismaiden yhteisesiintymisestä G20:ssä ja jopa pohjoismaisesta liittovaltiosta. Ajan henki siis selvästi on, että tarvitaan vahvempaa keskinäistä solidaarisuutta ja toimintakykyä. Väitteemme kuitenkin on, että pelkästään Pohjoismaiden yhteistyö ei riitä, vaan sen vahvistamiseen tarvitaan nimenomaan myös laajempaa NB8-ulottuvuutta.

Toistaiseksi vanhat rakenteet ja luutuneet asenteet ovat estäneet tarttumasta toimeen. Nyt on kuitenkin tullut aika lähteä työskentelemään uuden Pohjolan luomiseksi. Tähän tarvitaan uusia ideoita, yhteistyötä sekä poliittista rohkeutta ja johtajuutta, joita muun muassa Suomen tulisi kyetä tarjoamaan.

Pohjola globaalin vihreän verkoston solmukohtana

Jatkossa verkostoituvassa ja globalisoituvassa maailmassa pärjäävät vain notkeat, innovatiiviset ja kyllin vahvat toimijat ja verkostoitujat. Suomen ja laajemman Pohjolan verkoston tulee jatkossa olla aidosti globaali, mutta sen ydin on alueellinen, vahva pohjoinen solmukohta globaalissa verkostossa.

Peruslähtökohta on, että Pohjola ei koskaan voieikä halua menestyä olemalla halpatuotantoalue. Sen sijaan Pohjolan tulevaisuuden menestys tulee korkean lisäarvon tuotannosta, joka vaatii tuekseen verkostoitumista ja innovaatioita. Verkostoitumisessa olennaista on nimenomaan ruohonjuuritaso, muun muassa yliopistoverkostot sekä ihmisten ja yritysten välinen vapaa kanssakäyminen. Tarvitaan kriittinen massa ihmisiä, brain poweria, pääomaa, firmoja sekä muuta osaamista. Yksikään Pohjoismaista ei yksinään muodosta kyllin vahvaa kriittistä massaa millään loholla, mutta yhdessä ne voivat menestyä. Nämä ovat realiteetteja, jotka koskevat alati enemmän myös Baltian maita.

Pohjolan menestys vaatii tuekseen oikean taloudellisen klusterin, jonka tulee muodostua niin sanotun vihreän teknologian sekä ict-teknologioiden varaan. Uusi Vihreä Pohjola ei kuitenkaan voi olla idealistista ”viherpiiperrystä”, vaan selkeästi tulosorientoitunut hanke, joka tuottaa taloudellista voittoa, toimivia teknisiä ratkaisuja ja sitä kautta muun muassa vähentää

riippuvuutta fossiilisesta energiasta, tuottaa konkreettisia hiilidioksidin päästövähennyksiä sekä ratkoo muita maailman lukuisia ympäristöongelmia.

Toistaiseksi Suomion jäänyttästä kehityksestä osittain sivuun. Esimerkiksi Tanska on jositoutunut siihen, että maa on käytännössä hiilineutraali vuonna 2050, päästövähennystavoitteen ollessa 40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Myös Ruotsi on esittänyt kunnianhimoisia tavoitteita vähentääkseen riippuvuuttaan fossiilisista energiamuodoista. Toistaiseksi Suomen vastaus on ollut lähinnä ydinvoiman lisärakentaminen, joka lyhyellä tähtäimellä auttaa kyllä selviytymään päästövähennyksistä ja tarjoaa varsin luotettavaa perusvoimaa, mutta joka sisältää varsin suuria teknologisia ja ympäristöllisiä riskejä sekä jättää uuden teknologisen ja taloudellisen pohjan luomisen heikoille kantimille maassamme.

Jatkossa Suomen pitää panostaa voimakkaammin uusiin teknologioihin nimenomaan liiketoimintamahdollisuutena. Sen tulee pyrkiä Pohjolan uuden vihreän teknologian verkoston aktiiviseksi jäseneksi, jopa sen moottoriksi. Prosessin sydämenä toimii koulutus, innovaatiot ja teollis-tuotannollinen yhteistyö ja työnjako Pohjolassa. Alueen maiden on turha kilpailla samoista markkinoista, kun yhteinen potentiaali voidaan yhdistää esimerkiksi yhteisten teknisten ratkaisujen hakemisen ja sitä seuraavien yhteisten patenttien muodossa.

Yhteistyö ja synergiat eivät kuitenkaan tarkoita kilpailun puuttumista: yritykset ja yksilöt kilpailevat jatkossakin edelleen, sillä kilpailu edistää innovaatioita. Pohjolan valtioiden tehtäväksi tulee syvenevän yhteistyön ja verkostoitumisen mahdollistaminen ja fasilitointi sekä keskinäisen yhteistyön kehittäminen. Uusi Pohjola vaatii tuekseen sekä poliittista ohjausta, rahoitusta että pätevää sääntelyä. Alueen valtiot ovat omiaan ohjaamaan kehitystä muun muassa verotuksella, tarjoamalla sekä porkkanaa innokkaille ja innovatiivisille verkostoitujille että keppiä muutosvastarintaisille toimijoille.

NB8-maiden tulisi yhdessä kehittää koulutuspolitiikkaansa ekoteknologian alueella. Rahoitus tulisi niin julkiselta kuin yksityiseltä sektorilta, josta varmasti löytyisi investoijia energia-alalta. Pohjolaan tulee luoda yhteinen ympäristöön ja talouteen keskittynyt Pohjolan yliopisto, "Eco-CERN", josta tulee ekologisen innovaatioteknologian vahva keskus. Keskusta hallinnoisivat NB8-maat yhteistyössä, ja sen toteutukseen osallistuisivat eri maiden teknilliset korkeakoulut ja muut yliopistot yhdessä tarjoten ja kehittäen alan uusinta osaamista. Keskusten toiminta perustuisi verkostoajatukselle ja sen ytimenä voisi toimia tietoteknologiapohjainen "virtuaalikampus". Ajan mittaan se olisi avoin myös muille, alueen ulkopuolisille kumppaneille, mukaan lukien Venäjä.

Keskusten oheen voisi ajan mittaan kehittää esimerkiksi myös maiden välisen yhteisen energiayhtiön. Innovaatioiden tuotteistus, markkinointi ja myynti alustettaisiin sisämarkkinoille Euroopassa. Koska kyseessä olisi maiden välisen yhteistyön tulos, jakautuisi niin tulos kuin vastuu useammalle maalle pienentäen riskejä. Yhteistyö ei vaatisi raskaita hallinnollisia rakenteita sen ollessa osa low politics -aluetta, joten toiminta voisi olla tehokasta ja tuloksellista.

Koska ympäristöuhat ovat globaalin mittakaavan ongelma, on kysyntä taattua myös muissa maanosissa. Innovaatioiden vienti näihin maanosiin tuo NB8-maille lisää taloudellista hyötyä, sillä se takaa Pohjolan kiinnostavuuden maailmanmarkkinoilla. Taloudellisen aseman myötä myös alueen poliittinen vaikutusvalta kasvaa. Tätä kautta Pohjola voi yhdessä vahvistaa omia intressejään ja arvojaan myös globaalilla skaalalla, ja tasapainottaa suurvaltapoliittisten muutosten negatiivisia vaikutuksia pieniin NB8-maihin. Yhteistyö low politics -tasolla lisää myös alueen kaikkien maiden turvallisuutta, eikä se lähetä uhkaavaa viestiä esimerkiksi Venäjälle.

Suomesta uuden Pohjolan hybridimoottori

Suomen historia on ollut lähestulkoon vertaansa vailla oleva menestyskertomus. On Suomen oma etu, että menestys saa myös jatkoa. Suomen strategian täytyy jatkossakin tähdätä menestymiseen, jotta emme jää uusien kasvualueiden ja maailman muuttuvien koordinaattien jalkoihin. Suomella on jo nyt hyvät poliittiset verkostot EU:n ja YK:n tasolla, mutta tämä ei enää riitä. Jotta Suomi voi lisätä painoarvoaan jatkossa, on siitä tehtävä mielenkiintoisempi ja vetävämpi innovaation ja talouden keskus. Näin voidaan pyrkiä myös vastaamaan muihin laajempiin haasteisiin, kuten ympäristöuhkiin.

Suomi ei kuitenkaan kykene tähän yksin. Verkostoituva ja kilpailullistuva maailma tulee muodostumaan osin uudenlaisten alueellisten ryhmittymien ympärille. Suomen kannalta luontainen ryhmittymä on laajennettu Pohjoismainen yhteistyö, Baltian mailla vahvistettu uusi Pohjola (Nordjola).

Kaavailemamme visio saattaa vaikuttaa kunnianhimoiselta, mutta ei Roomaakaan rakennettu päivässä. Katsomme, että tie kohti syventyvää ja toimintakykyisempää Pohjolaa kohti voisi muodostua vaikkapa seuraavanlaiseksi:

Ensimmäisessä vaiheessa tarvitaan kunnianhimoisen taloudellinen projekti, jonka tulee pohjautua sekä olemassa oleviin vahvuksiimme että tulevaisuuden suurimpiin markkinapotentiaaleihin ja haasteisiin. Vihreä talous yhdistettynä ict-teknologioihin on tällainen projekti. Kuten sanottua, Pohjolan tulee muodostua innovatiiviseksi verkostoksi, jossa sekä kilpaillaan että tehdään yhteistyötä samaan aikaan. Tämän mahdollistamiseksi tarvitaan ensi alkuun konkreettisia pilottihankkeita pohjoismaisten yritysten kanssa. Ajan mittaan tulee myös ryhtyä kehittämään kaupallisesti hyödynnettävän ekoteknologian keskusta "Eco-CERN:iä" sekä pohtia vaikkapa yhteisen NB8-energiayhtiön perustamista.

Toisessa vaiheessa lipun on seurattava kauppaa eli taloudellinen projekti tarvitsee tuekseen asteittain syventyvän ja osittain myös keskusjohtoisesti johdetun Pohjolan liittoverkoston. Liittoverkostonkehittyvänkeskusjohdontehtävä on koordinoida ja mahdollistaa spontaanimpien ruohonjuuritason verkostojen toimintaa. Ajan mittaan sen tehtävänä on myös pohtia ja kehittää Pohjolan liittoverkoston yhteistä ulkoista edustautumista. Pohjolan liittoverkosto ei tarkoita epämääräistä brändityöryhmää, vaan joukkoa toimijoita, joilla on myös todellista valtaa. Tämän lisäksi pohtia tulisi yhteensopivien innovaatio- ja integraatioministeriöiden perustamista kaikkiin Pohjolan maihin. Lisäksi nykyinen Pohjoismainen investointipankki (NIB) tulisi muuttaa uudeksi Pohjolan investointipankiksi, jonka nimenomaisena tehtävänä olisi uudenlaisten ympäristötekniikkien innovaatioiden ja infrastruktuurihankkeiden rahoittaminen.

Kolmanneksi, Pohjola ei ole oma erillinen kuplansa ympäröivästä maailmasta, vaan aktiivinen ja vireä solmukohta alati globaalimpia piirteitä saavissa verkostoissa. Tämä tarkoittaa, että Pohjolalla on myös oma vahva ulkoinen aspektinsa, jota pitää kehittää. Alueen maiden tulisi ennakkoluulottomasti pohtia ja kehittää yhteisedustautumista vaikkapa G20:ssä sekä hakea pysyvää paikkaa YK:n turvaneuvostossa.

Lisäksi Pohjolan tulisi kehittää valmiuttaan kriisinhallintayhteistyöhön, etenkin siviilikriisinhallinnan sektorilla. Jatkossa humanitaariset ja poliittiset katastrofit tulevat sisältämään myös alati vahvemman ekologisen aspektin. Pohjolan tulisikin kehittää osaamista ekokatastrofien hoidossa – eräänlainen Pohjolan vihreä Battle Group – jota voitaisiin käyttää tilanteissa, jolloin muiden perinteisten toimijoiden osaaminen on vähissä tai muutoin ei riitä.

Pohjolan tulisi myös kehittää omaa näkyvyyttään ja tunnettuuttaan ja hyödyntää mainettaan korkean laadun ja teknologisen osaamisen keskuksena. Pohjolan tulisi kehittää yhteinen ja globaali ympäristösertifikaatti, eräänlainen neutraali ympäristöpoliisi, joka puolueettomasti tutkisi ja listaisi maailman ympäristöllistä tilaa ja myöntäisi tunnustettuja Pohjolan ympäristösertifikaatteja erityisen ansioituneille valtioille, yrityksille ja muille toimijoille. Ajan mittaan tästä ympäristösertifikaatista saattaisi tulla parhaiden käytäntöjen globaali ”Gold Standard”, joka sekä nostaa Pohjolan omaa profilia että rohkaisee ihmisiä ympäri maailman ottamaan ympäristöasiat vakavasti sekä ongelmina että liiketoimintamahdollisuuksina.

Vahvaan Pohjolaan liittyy myös alueellinen ulkopoliittinen aspekti, sillä sen avulla on mahdollista saada myös Venäjä aiemmin paremmin kiinnostumaan vihreästä teknologiasta ja yhteistyöstä Pohjolan kanssa. On oletettavaa, että tämä tulee tarjoamaan mahdollisuuksia myös suomalaiselle metsäteollisuudelle.

Suomella ja muilla alueen mailla on paljon pelissä ja yhteistyön syventämisessä vain vähän hävittävä. Nämä kehityskulut eivät kuitenkaan tapahdu itsestään. Tarvitaan poliittista tahtoa, yhteisesti jaettuja visioita, poliittista johtajuutta sekä toimivaa sääntelyä. Suomella on tilaisuus ja velvollisuus ottaa aloite käsiinsä ja tulla uuden, menestyksekkään Pohjolan moottoriksi – ennen kuin ruotsalaiset tekevät sen.

Kirjoittajat:

Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan KVPOP3-5 Suomen muuttuvat koordinaatit -kurssin workshopin jäsenet: Taneli Dobrowolski, Daniel Faily, Tommi Eskola, Hiski Haukkala, Heta Hedman, Tiina Heikkilä, Sofia Härkönen, Meri Hätönen, Iko Jurkka, Alekski Jyrälä, Lauri Kangasniemi, Kimmo Kari, Annukka Koivuranta, Lauri Koponen, Sara Linnoinen, Maggie Nurminen, Matias Oikari, Jesse Oikarinen, Rasmus Reinikainen, Iina Salminen, Teresa Salminen, Noomi Saarinen, Henna-Elise Selkälä, Jan Telford, Anni Tervo, Ilmari Uljas ja Janne Weander.

Ulkoasu: Teresa Haukkala

Kannen kuva: Wikimedia Commons/Taneli Dobrowolski

Yhteydenotot: hiski.haukkala@uta.fi
suomenmuuttuvatkoordinaatit.blogspot.com

Viitteet:

- 1 Ian Bremmer, Every Nation for Itself: Winners and Losers in a G-Zero World. London: Penguin, 2012.
- 2 International Monetary Fund, 2012.
- 3 New Innovation Union Scoreboard: main competitors outpace the EU despite progress in many Member States, 1.2.2011, saatavilla <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP%2F11%2F114>.